

Sloggi

MYSTERIET MED FUSKARNA

Torsten Bengtsson

Hegas

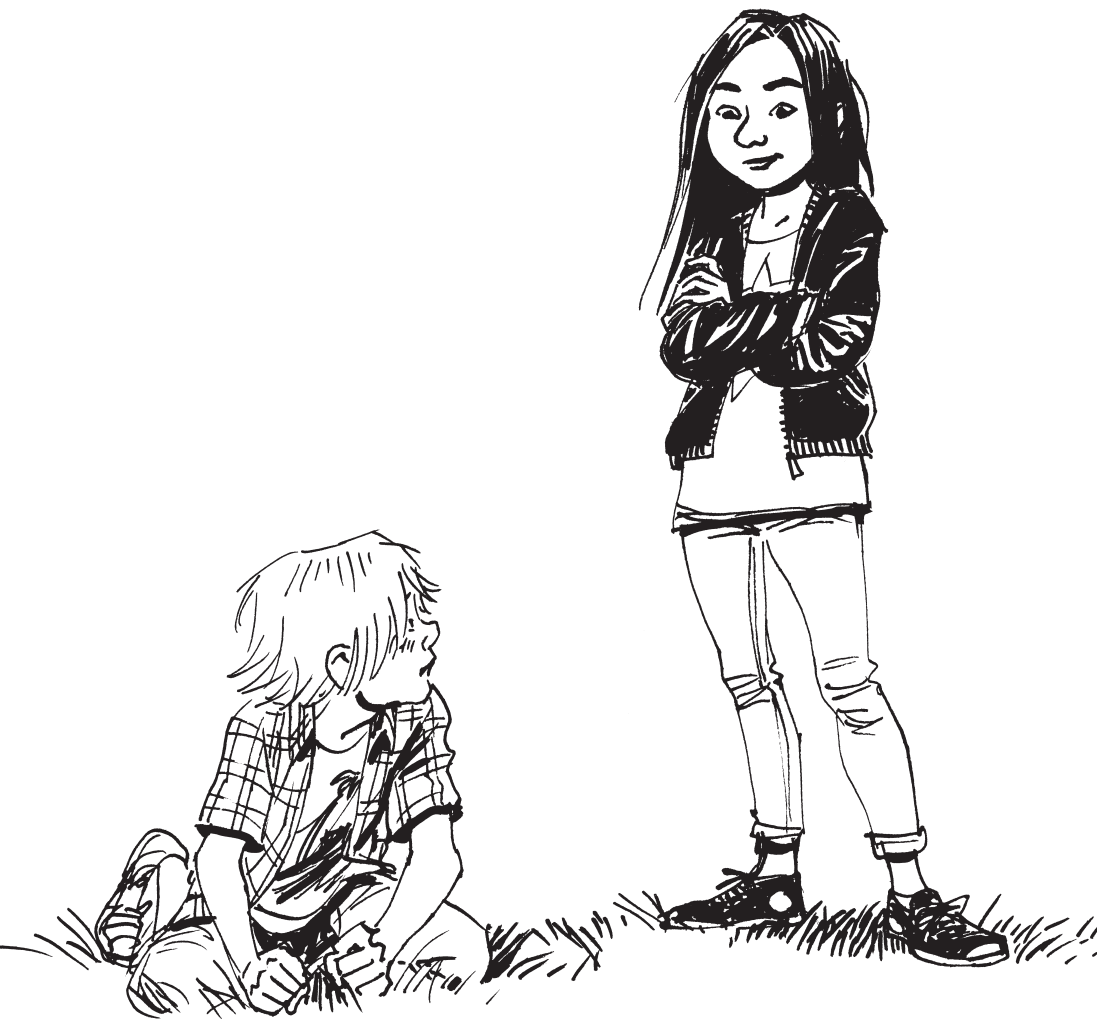

MYSTERIET MED FUSKARNA

av Torsten Bengtsson

Illustrerad av Katarina Strömgård

Hegas

ETT HOT

Jag är hemma i vår trädgård. Där har jag byggt ett fotbollsmål. Nu spelar jag fotboll med mig själv. I min fantasi är det match. Det är flera tusen på läktaren. De skriker och hejar. Så får jag bollen. Jag dribblar och skjuter ett hårt skott. Bollen far över målet, över häcken och in i grannens trädgård. Jag sjunker ner på knä, slår händerna mot marken och svär en lång ramsa.

Då hör jag en röst bakom mig som frågar:

– Går det bra för dig?

Den rösten känner jag igen. Den tillhör Ester. Vi är lika gamla och går i samma klass. Jag tror att vi nästan är ihop.

Jag vrider upp huvudet. Min blick letar sig uppåt. Först ser jag ett par gympaskor, jeans och en svart jacka. Ester ser på mig med en förvånad min.

– Spelar du fotboll med dig själv?

Det känns pinsamt. Jag reser mig från marken, borstar bort lite gräs från byxorna och försöker låtsas som ingenting. Sen säger jag:

– Hej Ester! Vad gör du här?

– Jag har ringt och skickat meddelande, men du svarar inte, säger Ester.

– Mobilen är där inne, svarar jag.

– Även Jamal och Lollo har försökt få tag på dig, fortsätter Ester.

Jamal och Lollo är också mina kompisar. Vi fyra går i samma klass. Vi är nästan alltid tillsammans efter skolan, på helger och lov.

Tillsammans har vi en egen tevekanal. Vi gör egna program som vi lägger ut på nätet. Då kan vem som helst följa oss och se våra program. Vi kallas oss för SPLEJ. S står för Studio, P för Peo, L för Lollo, E för Ester och J för Jamal.

Vår studio finns i en liten röd stuga en bit utanför stan. Dit kan vi cykla på en halvtimme. Stugan tillhörde min mormor. Men hon dog för ett tag sedan. Nu får vi lov att vara där. I ett av rummen har vi hängt vita lakan för väggarna. Vi har ett bord med en mikrofon och en kamera på stativ.

– Lollo och Jamal vill att vi ska träffas i studion. De vill göra nya program, säger Ester.

– Okej, när då? undrar jag.

– De kommer dit om en timme, svarar Ester.

– Vi kan cykla till stugan nu om du vill, säger jag.

– Okej, svarar Ester.

Då minns jag bollen. Den hamnade i grannens trädgård. Jag borde hämta den.

– Jag kommer strax. Ska bara hämta bollen, säger jag.

– Det är kanske bäst. Hur gick matchen? frågar Ester och ler.

– Äh, det är inget kul att spela själv, svarar jag.

Jag klättrar över staketet till grannens trädgård. Den är helt igenvuxen. Gräsmattan liknar en äng och i rabatterna växer mest ogräs. Så var det inte förut. Då bodde Ture i huset. En gammal man som skötte gräsmattan som om den var en golfbana. Men Ture blev sjuk och dog.

När jag var yngre var jag ofta och

hälsade på Ture. Han bjöd alltid på fika. Och när han var bortrest vattnade mamma hans blommor och tog in posten. Vi har fortfarande hans nyckel hängande i vår hall.

Huset har varit till salu, men ingen har köpt det. Nu hyrs det ut till två fotbollsspelare. De är bröder, proffs och spelar med BK – Bollklubben. De har bott där under hela våren. En av dem heter Billy och är lagets målvakt. Den andre heter Peter och gör en massa mål.

Jag ser deras fina bilar parkerade framför huset. De är målade i lagets färger. På dörrarna står det:

”BK – laget i vårt hjärta”

Jag letar efter bollen i det höga gräset. Den är svår att hitta. Då hör jag röster en bit bort. De kommer från husets altan. Jag

blir nyfiken och smyger mig lite närmare.
Jag gömmer mig bakom en buske och
kikar försiktigt fram mellan bladen. På
altanen sitter de båda fotbollsspelarna. En
av dem pratar i mobil. Han låter arg när
han säger:

– Ska vi först kämpa och göra vårt bästa, sen förlora och jag ska släppa in mål så kostar det pengar. Vi vill ha hundratusen kronor. Sen kan du stryka vår skuld.

Jag förstår inget av samtalet. Det enda jag vet är att BK spelar match ikväll. Nu verkar det som om Billy ska släppa in mål och få pengar för det. Det låter ju helt sjukt.

Då börjar det klia i näsan. Det är min allergi och jag måste nysa. Jag försöker låta bli, men det är omöjligt. Så jag nyser fem gånger i följd. Det låter högt och jag är avslöjad.

Billy avslutar sitt samtal, går ner för en trappa och hittar mig. Han ser allvarligt på mig och frågar:

– Hur längre har du stått där? Hörde du vad jag pratade om?

Jag vet inte om jag ska ljuga eller säga sanningen. Det tar lite för lång tid. Det märker Billy. Han går ett par steg mot mig och griper tag om min arm.

– Aj, släpp mig, säger jag.

Men Billy släpper inte greppet. Istället väser han i mitt öra:

– Om du berättar vad du hörde är du illa ute. Du kommer att få så mycket stryk att du inte kan gå. Förstår du det?

Jag känner rädslan som en stöt genom kroppen.

– Jag ... jag skulle bara hämta min fotboll, säger jag till mitt försvar.

Billy blänger ilsket på mig. Sen släpper han greppet om min arm och går tillbaka upp på altanen. Där vänder han sig om och väser:

– Stick iväg och kom inte tillbaka.

Jag känner mig rädd, besviken och ledsen. Fotbollsspelarna bor grannar med oss. De spelar i mitt lag. Laget som jag hejar på. Det gör att jag känner mig extra illa behandlad.

När jag kommer tillbaka till vår trädgård står Ester där och väntar på mig. Hon ser

Peo bor granne med två fotbollsproffs.
Billy är målvakt och Peter är bäst i laget
på att göra mål.

När Peo smyger över för att hämta sin fotboll
hör han spelarna prata om kvällens match.

Det låter som om Billy ska släppa in mål och få pengar
för det. Det verkar ju helt sjukt – fixade matcher?

Ett solklart fall för SPLEJ att lösa!

Art nr 434223

ISBN 978-91-7543-422-3

9 789175 434223

www.hegas.se

Hegas

